

ACC. N:R M. 15253:1-8.

Landskap: Skåne Upptecknare: Jugeman Svensson, Lund.
Härad: Färs Berättare: Aug. Killander, Fränninge
Socken: Fränninge Berättarens yrke: smedmästare
Uppteckningsår: 1960 Född år 1887 i Fränninge

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Smeden. s. 1-8.

LwF 111

7 min läkt har det varit
smide i nya generationer, om jag
räknar in mig själv och min son
Jag var med i smedjan redan som
barn men började på allvar först 1902
då jag konfirmerades som lärling och
man ska bälgen och släpa släp
hann och jag smide broddar och en
del andra smakar. Vi var bara två
i smedjan, far och jag. Ihusen jag
var hemma hade jag ingen fastställd
lön, utan jag fick litte pengar av
far om jag behövde några.
Vi nyttjade hovar
och blötar. Plojar och änder högh
binderna fabrikerade från Nora-
hammar och Bohus. Men vi
upparade mycket järnbruk redskap.

På den tiden fick medlemarna betala mycket
vagnar, både last- och åkvagnar.
Bördena betalade vagnarna av far
och han i sin tur betalade hävertul
av en vagnmakare. Vagnmakaren här
i Tränninge var namndikt Michan
och gjorde bl. a. möbler.

Hästar fanns det gott
om, och det var ofta hö utänför
medjan av börden, som ville ha
hästar skotta. På fars tid ruddade
vi skarna sjätte och likaså broddarna.
Man fick stå på vinterkvällarna
och rudda broddar på lager. Typen
fick tjäna som ljuskälla.

Vi började arbeta vid
6 på morgonen och höll på till
8-tiden på kvällen beroende på på

hur mycket arbete vi hade "Det var en
lång arbetsdag". Det var bara när det
var marknads i Sjöbo som vi tog
friluft. Det skulle ju alla ja.

1908 anordnade far
ett sinedjan och då flyttade jag
hem ifrån. Jag arbetade till en
vapnfabrik i Åstöv där vi gjorde
enkelt järn vapen. Jag var an-
ställd som fittare. Till höj var jag
reparatör på söckerfabriken i Åstöv
men åter vände sedan till vapnfabriken.

1910 gick jag handelskolan i
Åstöv. Under första världskriget var
det besvärligt. 1918 tog jag arbete som
reparatör vid en kaffefabrik i
En maljunga. Det var då dåligt med
maten i samhället, att man

var hungen all ye mig ut på lands-
bygdin. Då fick man ofte lwa
entant ni härböcker. Dottern var en
ren delikatis. Jag var med 2 år
vid skofabriken. Men den gick i
hushus och jag fick ut och söke
arbete. Jag älskade då hem och
högt. Jag medja det var 1920.

Jag högt medjan, barn i huset och
det den gård på 3 hemmland som
hände till. Jag gav 4000 kronor för
allt som man jag arbetade i medjan
till som man med 2 läringar.

Det var landbruksmidi,
huv- och vagnbeställning som finkon
När jag satte gång
som egen med fick man de
bälgen och en barnskinn för hand

1922 bildade vi en
 mejeriförening här i Trärning för
 att få kraft och skön mil där jag
 fick kraft när jag in en slakt
 och ändrade en liten gammal benmaskin
 Lassvech hade jag haft sedan 1920
 men nästan gått i bitar av 1940-
 talet skaffade jag en drivsk. Skvech
 som till stor användning. Tänkt
 på lätt det var att svecha och jag förs-
 kade med den.

Slaktmaskiner och
 avläggare började binda här omkring
 använde i slutet av 1800-talet. Slakt-
 maskinerna kom från Sverige omkring
 omkring 1900 kom de självbindande
 de först var av amerikansk till-
 verkning. Traktorn har jag däremot

aldrig befatat mig med.

Järn, stål och kol har jag köpt från Ljunges järnhandel i Uplad. Den firmen har nu övertagits av Svedens i Malmö. Jag minns att far var mycket rofylld med att allt skrot skulle tas till vara. Av det kunde man smida nytt. Jag har också använt skrot i idén uti skåpning.

Under min första tid i en med hade bänderna ärs-hudet. Det var värt ibland att få in pengar. Jag ställde ibland till gälla för att försöka få in pengarna på en gång. "Men det blev mest gälla och lite pengar." På annan är han hundena haft månads hudeh

Jag har varit med i
minnen förningen sedan 1921. Det var
vänt att jag med alla, men nu
har jag att det är hundra procentig
anslutning.

När min far hade
medjant hem det ibland en van-
drande värd, som hette Petrus Lund-
kvist från St. Olof. Han gick omkring
i trakten av Kristianstad. Han var
vill och villig att arbeta. Han var
ingen dålig med, men han röp
flitigt och kunde inget fast arbete
ha. Han brukade göra mjölkar
och smör, som han sedan
sålde till bönderna. Allt vad han
hjäpnade gick till brännvin. Han
hann tillbaka hem en gång i

månaden. Det fanns andra vandrande
gerätter och i omkring 1910 slutade
dena att vandra omkring.

Min son har hand
om medjan minna, men det
är jag, som äger den. Jag har också
min son reparerar mest bilar och
kåtar, och gör en del byggnads-
sunde.